

Mál nr. 365/2020**M og
V1 vegna ábyrgðartrygginga bifreiðarinnar A og
V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B****Ágreiningur um bótaskyldu vegna áreksturs á bifreiðastæði hinn 20. október 2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 23.10.2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V1, dags. 23.11.2020 ásamt fylgiskjali.

Bréf V2, dags. 07.12.2020 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Hinn 20. október 2020 varð árekstur milli A, sem M ók umrætt sinn, og B, á bifreiðastæði við Þverholt í Reykjavík. Skýrsla Aðstoðar & öryggis um atvikið liggur fyrir og þar er haft eftir M að hann hafi verið að bakka A úr bifreiðastæði, hafi litið til hægri en enga bifreið séð og því haldið akstrinum áfram, en þá hafi B ekið á bifreiðina. Samkvæmt framburði ökumanns B var B ekið niður bílaplanið og hafi ökumaður B verið að horfa í hina áttina þegar A bakkaði úr stæði og bifreiðarnar lentu saman. Í málskoti kemur fram að M telji að B beri ábyrgð á árekstrinum. M hafi ekki séð neina aðra bifreið þegar hann bakkaði A úr bifreiðastæði, þegar hann hafi ætlað að taka A úr bakkgrí hafi B hins vegar rekist á hana. Á slysstæð séu engin umferðarmerki og gildi því aðeins regla um forgang frá hægri og því hefði B átt að veita A forgang.

V1, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, skilar ekki sérstökum athugasemdum vegna málsins.

V2, sem var vátryggjandi B á tjónsdegi, lýsir í bréfi sínu til nefndarinnar þeirri afstöðu að ökumaður A beri alla ábyrgð á umræddum árekstri þar eð hann hafi ekið aftur á bak án nægrar aðgæslu, sbr. 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga nr. 77/2019.

Álit:

Í 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga kemur fram að áður en ökumaður snýr ökutæki eða ekur því aftur á bak skuli hann ganga úr skugga um að það sé unnt án þess að það skapi hættu eða óþægindi fyrir aðra. Af ummælum þeim sem höfð eru eftir M í skýrslu Aðstoðar & öryggis, þ.e. að M hafi ekki orðið var við aðrar bifreiðar og því haldið akstrinum áfram en þá hafi bifreiðarnar rekist saman, má þá ráða að A hafi verið á ferð í aðdraganda árekstrar. Verður því að telja að M hafi ekki hagað akstri sínum í samræmi við fyrrgreint lagaákvæði. Verður þá ekki fallist á það með M að B hafi borið að veita A forgang þar sem A var B til hægri handar, enda verður ekki séð að ákvæði 26. gr. umferðarlaga, um skyldu til að veita forgang, eigi við um aðstæður í þessu tilviki. Á grundvelli framangreinds verður það þá ekki metið B til sakar að hann hafi, samkvæmt framburði sínum, litið í aðra átt í aðdraganda árekstrar. Ber ökumaður A því alla sök á árekstri bifreiðanna.

Niðurstaða.

Ökumaður bifreiðarinnar A, ber alla sök á umræddum árekstri.

Reykjavík 19. janúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.